

MŪKUSALAS MĀKSLAS SALONS

Informācija presei 04.11.2019.

Zuzānu kolekcijas izstāde

“DZĪVĀ ĶĒDE”

Mūkusalas Mākslas salona Lielā un Mazā zālē

13.11.2019. – 29.02.2020.

Šogad tiek atzīmēta Baltijas ceļa trīsdesmitgade. Vēsturiskais notikums atgādina, ka vairāku likumsakarīgu procesu rezultātā, kur izšķiroša nozīme bija politiskās varas vājumam un tautas garīgajam pacēlumam, tā laika aktīvā Baltijas sabiedrība spēja mainīt esošo iekārtu un sēru noskaņu dienu – 23. augustu, Molotova-Ribentropa pakta parakstīšanas dienu – pārvērst patiesos svētkos. Šis ir viens no skaistākajiem piemēriem, kā cilvēku masa spējusi organizēti apvienoties un ar dzīvās ķēdes palīdzību paust savu gribu.

Iedvesmojoties no Atmosdas laika notikumiem, Mūkusalas Mākslas salona Lielajā un Mazajā zālē eksponēti 20. gadsimta 80. un 90. gadu mijas darbi no Zuzānu kolekcijas. Trauksmainais un pacilājuma pilnais laiks sakrita ar neoekspresionisma uzplaukumu – virzienu, kuram raksturīgs kļiedzošs izteiksmīgums un nepabeigtība formveidē, vērienīgums, mitoloģiski un alegoriski sižeti. Kā norāda mākslas vēsturniece un publikācijas “Neoekspresionisms abpus robežām: Latvijas versija” autore Santa Hirša: “Emocionālo patosu bieži vien papildina izteikti ironiski, melnā humora un absurda noskaņu iekrāsoti akcenti, dominējot eksistenciāliem vispārinājumiem, nevis konkrētiem, skaidri nolasāmiem vēstījumiem.” Daudzslāņaini interpretējamais saturs un nenoteiktība bija piemērots pavadonis politisko pārmaiņu gaisotnē, lai ietērtu sabiedrībā valdošās, taču vēl neizteiktās ilgas pēc neatkarības.

Ekspozīcija balstīta uz spilgtākajām virziena izpausmēm “supergrafiķu”¹ un “Maigo svārstību”² gleznotāju darbos. Starp izstādē pārstāvētajiem autoriem ir Andris Breže, Sandra Krastiņa, Jānis Mitrēvics, Ģirts Muižnieks, Ojārs Pētersons, Edgars Vērpe, Aija Zariņa, Vilnis Zābers. Viņi noliedz apzinātu sekošanu neoekspresionisma virzienam, viņi arī nav aktīvi iesaistījušies politiskajos procesos, tā vietā darot to, ko prot vislabāk – radījuši mākslu, kurā klātesošs pārmaiņu gars. Viņu solidaritāte ar sabiedrību vērojama vēlmē strādāt komandā, grupas nosaukumam dominējot pār individuālo autoru vārdiem. “Supergrafiķu” līdzīgie formāti un ekspresīvie žesti no mākslas attālinātām skatītājam varētu šķist kā viena autora radīti darbi, bet “Maigo svārstību” barikāžu priekšvakara akcija – dzīvs gleznošanas process mēneša garumā tiešā sabiedrības tuvumā – nolasāms kā vēlme pēc nepastarpinātas mijiedarbības ar apkārtējiem. Šo procesu varētu nosaukt par intuitīvu pulsāciju, kurā mākslinieki saslēdzās dzīvā ķēdē ar sabiedrību. Mēs varam izmantot Atmodas laikā iekapsulēto enerģiju, lai atgūtu kontroles apziņu pār svarīgiem notikumiem, kas norisinās pašreiz un kuros mūsu līdzdarbošanās ir izšķiroša.

Izstādes kuratore Sniedze Kāle

Izstādē sagatavotas darbnīcas pirmsskolas vecuma bērniem un vidusskolēniem, kā arī izstrādātas ģimenes darba lapas. Izglītības programmu sastādītāja – Marta Leimane. Sīkāka informācija lasāma mājas lapā. <http://www.mmsalons.lv/izglitibas-programmas-izstade-dziva-kede>

Publicitātes attēla grafiskais dizains: Rasa Jansone.

Sīkāka informācija:

Sniedze Kāle

sniedze.kale@mmsalons.lv

+371 29218766

¹“Supergrafiķi” ieguva apzīmēju, pateicoties darbu lielajiem formātiem. 20. gs. 80. gadu otrajā pusē vairāki autori – Ojārs Pētersons, Juris Putrāms, Andris Breže, Kristaps Ģelzis, Indulis Gailāns, Normunds Lācis un Vilnis Putrāms – radīja lielizmēra sietspiedes ar kāpināti ekspresīvu formveidi un sociālpolitisku saturu. Impulsu lielizmēra grafiku radīšanai deva pasūtījums autoriem regulāri atjaunot PSRS Metalurģijas ministrijas ekspozīciju Tautas saimniecības sasniegumu izstādē Maskavā, piecus gadus nodrošinot māksliniekus ar lielām telpām Rīgas Porcelāna rūpnīcā, brīvi pieejamiem materiāliem un lielām papīra loksnēm.

² Mākslinieku grupas – Ievas Iltneres, Jāņa Mitrēvica, Ģirta Muižnieka, Sandras Krastiņas, Edgara Vērpes, Aijas Zariņas izstāde – akcija “Maigās svārstības” norisinājās no 06.11. – 04.12.1990. izstāžu zālē "Latvija".